

liggjort, uden at man paa den anden Side derved ubelukkede de fremmede Fiskeridrivende, hvis Agt det virkelig maatte være at gjøre vort Land til deres fremtidige Gjem, fra her at fortsætte Udvøvelsen af deres lovlige Erhverv. Dette vilde formentlig opnaaes ved en Bestemmelse som den nu foreslaaede om, at Ketten til at drive Fiskeri, paa dansk Eøterritorium udenfor Dresund kun skal tilkomme dem, der enten ere i Besiddelse af Indfødsret eller have havt fast Ophold heri Landet i mindst 5 Aar. Naar denne Ret hidtil har været indrømmet alle danske Underaatter, turde det dog være utvivlsomt, at man herved fortrinsvis har havt Landets egne Indfødtte for Sie, og der skjøntes eiheller at være nogen rimelig Grund til, at Fremmede, selv om de træde i et forbigaende undersaatligt Forhold til Danmark, skulde have en lettere Afgang til her at udøve denne end al anden betydeligere Næringsdrift, jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 2 Nr. 4.

ad § 7.

Ligeoverfor den almindelige Stemning, der har gjort sig gjældende saavel paa Rigsdagen som i Befolkningen, har man troet ikke længere at burde søge det tidligere foreslaaede ubetingede Forbud mod Brugen af Drivvaad opretholdt; men da disse Vaads saa ofte og fra saamange Sider fremhævede Stadelighed væsentligt beroer paa den Vægt, hvormed de stryge hen over Havbunden, turde det paa den anden Side være ubestrideligt, at der ikke er Grund til at tillade, at de belastes med en større Vægt end der er nødvendigt, for at de kunne bruges efter deres Bestemmelse. Ved de Efterveininger af en stor Mængde i Brug forefundne Drivvaad, der i Aarene 1880—82 ere blevne udførte paa de forskjellige Fiskepladse af Fjæren af det Krigsartøi, der har været udsendt for at søge Lilsyn med Fiskerierne, har det nu vist sig, at den Vaaddene paahængte Vægt kun aldeles undtagelsesvis oversteg 24 Pund og i mange Tilfælde var mindre, — af 106 Vaad fandtes paa 78 Vægten at udgjøre 20 P. eller derover, paa 101 var Vægten 16 P. eller derover, kun i 5 Tilfælde fandtes Vægten at være under 16 Pund og i 8 mellem 24 og 30 Pund; — og da det derfor tør foresættes, at en Vægt af 24 Pund saagodt som altid vil være tilstrækkelig, har man valgt at fastsætte denne, ifødetfor, som af Udvalget foreslaaet, 30 Pund, som Maximum for den tilladelige Vægt.

Den Affattelse, som den heromhandlede Bestemmelse vilde have faaet efter det tidligere Lovforslag med den i Udvalgsbetænkningen under Nr. 10 foreslaaede Tilføielse vilde for saa vidt have været mindre heldig, som derefter Undtagelsen ganske vilde have opslugt den opstillede Sovebregel om Forbud mod Brugen af Drivvaad. Det turde derfor være at foretrække, at nærværende Paragraf

affattes saaledes, at der i samme kun fastsættes de nærmere Betingelser, under hvilke Brugen af de nævnte Vaad skal være tilladt, og det vil da formentlig ogsaa findes i sin Orden, at der for disse Vaad, ligesom for de øvrige i Lovforslagets § 11 nævnte Redskaber, fastsættes en vis Begrænsning af Maffestørrelsen.

ad §§ 26, 30 og 31.

I Udvalgsbetænkningen er det under Nr. 20, 29—30 samt 31 foreslaaet dels at udelade dels at modificere visse Bestemmelser i disse Paragrafer, ved hvilke det er tilfattet at forhindre Clusioner af Loven. Da det turde være en fuldt berettiget Fordring til en Lov, at den er affattet saaledes, at en Omgaan af dens Forskrifter saavidt mulig forhindres, navnlig naar dette kan ske, uden at man derved gaar berettigede Interesser for nær, har Ministeriet troet fremdeles at burde bestræbe sig for, at de paagjældende Bestemmelser hvis Betydning man her noget nærmere skal paa-vise, kunde blive opretholdte i den Stikkelse, i hvilken de foreligge.

Ved Undringsforslag Nr. 20 er det foreslaaet af den nuværende § 26, 2det Stykke at udelade Ordene: „der skulle have en Dybde i Armene ved Indgangen til Hoven af mindst 12 Alen.“ Denne Bestemmelse er optagen i Loven efter Indstilling af Kontroløen ved Limfjordsfiskeriet for at forhindre, at de heromhandlede Sildevaad skulle blive misbrugte til andet ulovligt Fiskeri. Man har herom udtalt sig saaledes:

„Loven vil ellers blive omgaaet ved at Fiskerne lade forfærdige smaa Sildevaad med ringe Dybde i Armgarnet, som i Virkeligheden ikke er Sildevaad, fordi de have Maffestørrelsen, men ere indrette med ringe Dybde alene for derved at fange Graaffisk og smaa Flyndere. De virkelige Sildevaad, som bruges Ost for Løgstør til Gals, i Juursund, Wilsund og Sallingund, have alle meget større Dybde i Armgarnet end 12 Alen, fordi de bruges alene efter Silde. De Fiskere, som herved rammes, ere kun Lovovertrædere.“

Det i Slutningsbestemmelsen i den nuværende § 30 indeholdte Forbud mod at opstille Pults- og Bøtvaad til Lørring ved Bredderne af de laase Vand samt mod ved Besejling af disse at medføre saadanne Vaad usforseglede i brugbar Stand, er i Udvalgsbetænkningen under Nr. 29 og 30 foreslaaet modificeret til Forbud for de omkring de paagjældende Vand boende Fiskere. Da der herved vil aabnes den letteste Afgang for Beboerne af Kysterne om disse affides beliggende Vand til, ubindrede af Kontrollen, at omgaa Laasningsforbudene, og da den omhandlede Bestemmelse ikke gaar udover, hvad der alt siden Loven af 29de December 1857 — jfr. dens § 22 a — har været gjældende Ret, uden at Klager over Ulemper heraf vides nogenfinde at